HVOR ER DOG DET FORGÆNGELIGE EDER KÆRT

(♩ = ca. 136)

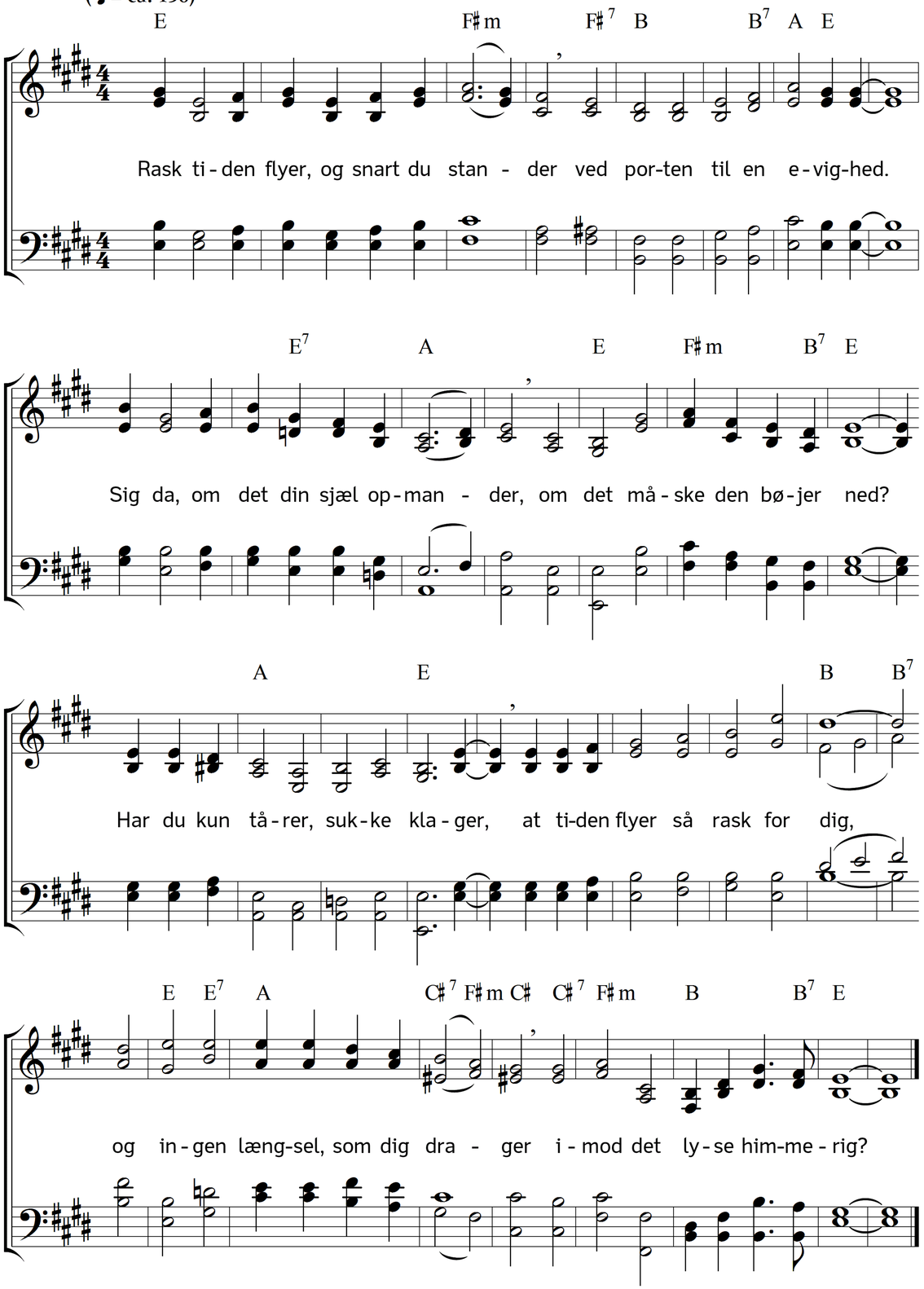

2. Mon livets træ modtager saften
alene fra den dunkle jord;
har aldrig du fornummet kraften
af det guddommelige ord?
Er her på jorden kun du hjemme,
er himlen helt dig ubekendt?
Hvad lod kan døden da dig gemme,
når jordelivet her er endt?

3. Stil der dig hen, hvor livet endes,
du, som forvildet flakker om,
lad så dit blik mod livet vendes
og se, til hvilket mål du kom!
Snart er din livstid her udrundet,
snart banker hjertet ikke mer:
et gravsted har dit legem fundet;
men sjælen tillukt himlen ser.

4. O lad dig redde ud af nøden,
fra synd, fra sorg og nag og nid;
søg dig et bedre liv før døden,
endnu der er dig skænket tid.
Men kun ved ham du kan det finde,
som selv er livet og har sagt:
den, som har tro, skal livet vinde,
mod ham har døden ingen magt.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/1460/